

4.3 Tredje del – Permanente bestemmelser

Permanente bestemmelser er bestemmelser, der ændrer *acquis*'et (underliggende forordninger eller direktiver) eller bestemmelser, hvorved der skabes nyt *acquis* nødvendiggjort af udvidelsen med henblik på at sikre Unionens funktionsdygtighed efter tiltrædelsesdatoen. Trods navnet kan en permanent bestemmelse i enkelte tilfælde være afgrænset tidsmæssigt til at gælde for en specifik årrække.

4.3.1 Afsnit I – Tilpasning af institutionernes retsakter (art. 20-21)

En række af institutionernes retsakter kan ikke ved Cyperns, Estlands, Letlands, Litauens, Maltas, Polens, Sloveniens, Slovakiets, Tjekkiets og Ungarns tiltrædelse anvendes uden videre i den før tiltrædelsen gældende formulering. Derfor har Kommissionen sammen med myndigheder i de tiltrædende lande foretaget en gennemgang af den afledte ret med henblik på at identificere sådanne tilpasninger af de enkelte retsakter, som udvidelsen nødvendiggør, med henblik på at Unionen kan fungere efter de nye medlemmers tiltræden. Sådanne tilpasninger er hovedsageligt rent tekniske og består typisk af sproglige opdateringer af *acquis*'et til de nye officielle EU-sprog eller angivelser af myndigheder i de kommende medlemslande, der er tillagt forvaltningsmæssige funktioner i forhold til *acquis*'et. Hovedparten af tilpasningerne er blevet fastlagt i forbindelse med skrivningen af traktatkomplekset og har ikke været genstand for egentlige forhandlinger på tiltrædelseskonferencerne. Dette gælder dog ikke tilpasninger knyttet til den fælles landbrugspolitik (kap. 7), regionalpolitik og samordning af strukturinstrumenter (kap. 21) samt fiskeri (kap. 8), der gennemgås nedenfor.

4.3.1.1 Kapitelopdelt fortegnelse over tekniske tilpasninger (art. 20)

I art. 20 findes en henvisning til bilag II, der indeholder en kapitelopdelt fortegnelse over de tekniske tilpasninger i institutionernes retsakter i forbindelse med de ti nye medlemslandes tiltrædelse. Blandt bestemmelserne i bilag II skal følgende fremhæves:

Den fælles landbrugspolitik

Tiltrædelsesforhandlingerne har resulteret i en række tilpasninger af forordninger og direktiver vedrørende forskellige dele af den fælles landbrugspolitik. Det drejer sig bl.a. om bestemmelserne vedrørende referenceperioder og kvoter, direkte betalinger og landdistriktsprogrammet.

Referenceperioder og kvoter

Der tages generelt udgangspunkt i perioden 1995-1999 for så vidt angår referenceperioder. Referenceperioderne danner grundlag for beregning af kvoter, støtteberettigede landbrugsarealer samt individuelle og regionale lofter for dyrepræmier. I en række tilfælde er nyere produktionsår også inkluderet i referenceperioden – typisk 2000 og 2001. Desuden blev der i forbindelse med forhandlingerne om fastlæggelse af kvoterne i visse tilfælde taget særlige hensyn f.eks. til tørke og større markedsforstyrrelser forårsaget af den russiske økonomiske krise i 1998. I det følgende er alene de væsentligste kvoter medtaget. Der er herudover fastlagt kvoter for følgende produkter: Hård hvede, kartoffelstivelse, ris, isoglukose, fibre, visse frugt og grønsager til forarbejdning, moderfår og geder, tobak, olivenolie, tørret foder og bananer.